

Sygn. akt IV CNP 7/14

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 22 lutego 2012 r.,
w sprawie z powództwa Z. B.
przeciwko Skarbowi Państwa - Urzędowi Skarbowemu w S.
o rentę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 2 lipca 2014 r.,

**odrzuca skargę, oddala wniosek pełnomocnika skarżącego
o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
z urzędu w postępowaniu skargowym oraz nie obciąża
skarżącego kosztami postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Skarżący wnosił o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 22 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424^{1a} § 1 k.p.c. od wyroków sądu drugiej instancji, od których wniesiono skargę kasacyjną, oraz od orzeczeń Sądu Najwyższego skarga nie przysługuje (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2005 r., I BP 1/05, OSNP 2006, nr 21-22, poz. 328). Przez skargę kasacyjną "wniesioną" należy rozumieć skargę "wniesioną skutecznie", tj. taką, która nie została odrzucona, a Sąd Najwyższy poddał ją co najmniej tzw. przesądowi (art. 398⁹ k.p.c.) albo rozpoznał po przyjęciu do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2006 r., II CNP 53/06, nie publ., z dnia 28 maja 2008 r., II CNP 38/08, nie publ., z dnia 15 czerwca 2007 r., I CNP 27/07, nie publ.). Wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 22 lutego 2012 r., zaskarżony obecnie skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem, był poprzednio zaskarżony skargą kasacyjną, a Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 11 grudnia 2012 r., IV CSK 487/12, odmówił przyjęcia jej do rozpoznania. Wniesiona skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego jest zatem niedopuszczalna.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 oraz art. 102 w związku z art. 391, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego kasacja wniesiona przez adwokata ustanowionego dla strony zwolnionej od kosztów sądowych, niezawierająca przytoczenia podstaw kasacyjnych bądź ich uzasadnienia, nie jest "udzieleniem pomocy prawnej" w rozumieniu § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1997 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. Nr 154, poz. 1013 ze zm.), za którą koszty ponosi Skarb Państwa (por. np. postanowienia z dnia 18 marca 1999 r., I CKN 1046/97, OSNC 1999, nr 10, poz. 178, z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123, z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 280/98, nie publ.). Pogląd ten, zachował aktualność po wejściu

w życie § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) oraz § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349). Stanowisko to należy odpowiednio odnieść – na podstawie art. 424¹² k.p.c. - do sytuacji gdy skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia została wniesiona przez pełnomocnika ustanowionego dla strony zwolnionej od kosztów sądowych po odmowie przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej. Uzasadniało to odmowę przyznania pełnomocnikowi powoda zwrotu kosztów z tytułu pomocy prawnej udzielonej z urzędu.